

Afbeelding: de Emmaüsgangers door Franz Hazelzet

Minderbroeders Kapucijnen Delegatie van de Lage Landen

br. Christophorus Goedereis OFM Cap
Delelaat

Pasen 2023

Beste medebroeders, beste medewerkers.

Mijn favoriete paasverhaal is het verhaal van de twee leerlingen van Jezus op weg naar Emmaüs. Deze twee figuren die op weg zijn naar het onbekende. Op een pad waarvan ze niet weten waar het heen zal leiden. Wel weten ze wat er achter hen ligt. Namelijk een lang verhaal. Een verhaal van vreugde en verdriet, van enthousiasme en teleurstelling, van succes en mislukking. Dit verhaal lijkt nu definitief voorbij te zijn. En het lijkt erop dat het mislukt is. Niemand weet hoe het nu verder moet.

Ieder van ons kent dergelijke ervaringen uit zijn leven. Zowel uit zijn persoonlijk leven als in het leven van geloof, Kerk en Orde: een verhaal lijkt ten einde; een tijdperk lijkt voorbij; en men kan zich afvragen, of het allemaal tevergeefs was.

De hele Kerk staat momenteel voor zo'n keerpunt met het Synodale Proces. Ook in de Orde voelen we hoe snel en radicaal de dingen veranderen. En last but not least: Wij *Minderbroeders Kapucijnen in de Lage Landen* staan momenteel ook op zo'n keerpunt. Wij kijken terug op een grote en succesvolle geschiedenis van de Kapucijnen in dit gebied. Ook voor ons lijkt een tijdperk van deze geschiedenis ten einde te lopen. En toch is een nieuw tijdperk net begonnen. Niemand kan nog voorzien hoe onze geschiedenis zich in de Lage Landen zal voortzetten. Maar één ding is zeker: er reist nog iemand met ons mee. Iemand die we allemaal al lang kennen, maar die we in ons dagelijks leven soms gemakkelijk over het hoofd zien.

Het Paastriduüm nodigt ons uit om ons aan te sluiten bij de twee discipelen op de weg naar Emmaüs. Voor mij persoonlijk houdt dit verhaal de volgende boodschappen in:

- Wie de moed heeft om op weg te gaan, zal onderweg ook de mysterieuze vreemdeling ontmoeten.
- Wie het geduld heeft om verder te gaan, zal de betekenis begrijpen van alles wat ons op dit moment bezighoudt.

- Wie zijn hart opent voor de ander zal zijn eigen verhaal opnieuw kunnen duiden.
- Wie stil wordt en luistert, zal de oude verhalen op een nieuwe manier kunnen horen en begrijpen.
- Wie de vreemdeling uitnodigt in zijn eigen tafelgemeenschap, zijn ogen zullen geopend worden.
- Wie stilstaat aan de tafel van de Heer zal nieuwe horizonten geopend krijgen.

Beste medebroeders, beste medewerkers, zoals jullie weten woon ik momenteel in het voormalige kapucijnenklooster van Velp om te kijken of deze plek de juiste plek kan zijn voor een internationale San Lorenzo gemeenschap in Nederland. Deze oudste franciscaanse plek in Nederland heet sinds 1645 het "Emmausklooster". En op het gebedsbriefje waarmee we onze gasten dagelijks uitnodigen tot een tijd van stilte staat de volgende tekst:

Soms voelen wij ons Emmaüsgangers,
blind gestaard op het droevig heden,
blind van tranen over een tevergeefs verleden.

We hebben nog wat oude verhalen,
altijd dezelfde, die ons niet meer kunnen boeien,
versteende rituelen die niet meer ons verlangen kunnen verwoorden.

Wie komt er door onze gesloten deuren?
Is er iemand die met ons mee wil lopen
en ons een nieuw verhaal wil vertellen,
een nieuw vergezicht wil openen?

Zoek niet in de hemel, niet diep in de aarde,
zoek het niet in kleine atomen en de verre ruimte.
Dat nieuwe verhaal is in mijn ogen te lezen
als je met me mee wilt lopen.

Dat wat je te delen hebt, deel het met mij en je zult herleven.
Houd je oordeel maar achterwege
en luister maar naar mijn verdriet, naar mijn stilte.
Open je handen maar en je vindt vanzelf een andere open hand.
Wees gastvrij en de deuren gaan vanzelf open.

Merk je het niet, ik loop al een hele tijd met je mee;
wanneer gaan je ogen nu eens open?

Beste mensen, uit de grond van mijn hart wens ik jullie allen een gelukkig en gezegend Pasen - en een gezegende weg naar de toekomst voor ons allen samen.

Vrede en alle goeds.

br. Christophorus Goedereis OFM Cap